

RODZINKA

Biuletyn do użytku wewnętrznego

Numer 3/2022, 08 grudnia 2022 r.

Boże Narodzenie AD 2022

*„Gdy śliczna Panna Syna kołysała,
Z wielkim weselem tak Jemu śpiewała:
Lili, lili, laj, moje Dzieciąteczko,
Lili, lili, laj, śliczne Paniąteczko.”*

Czcigodni Kapłani, Szanowni Małżonkowie,
Drogie Rodziny:

prosimy przyjmijcie od nas najserdeczniejsze życzenia
pięknych i radosnych świąt Bożego Narodzenia.

Niech nowonarodzony Chrystus obdarzy Was zdrowiem, wszel-
kim błogostawieństwem, wewnętrznym pokojem oraz obfitymi
łaskami na każdy dzień Nowego 2023 Roku, a Niepokalana
Matka i Święty Józef otaczają Was swoją opieką.

Ks. Wenancjusz Zmuda
Agnieszka i Rafał Staszewscy

W **Pelplinie**, w Collegium Marianum przy Bazylice Katedralnej pw. Wniebowzięcia Najświętszej Marii Panny, w dniach 7-9 października, odbyła się Oaza Jedności Diakonii Oaz Rekolekcyjnych (OJDOR), w której uczestniczyliśmy wraz z Dorotą i Rysiem Kochańskimi oraz Agnieszką Zajączkowską członkami diakonii oaz rekolekcyjnych (DOR) z naszej diecezji, jak i z członkami DOR z innych diecezji.

Gospodarzami spotkania była Centralna Diakonia Oaz Rekolekcyjnych (CDOR) oraz diecezja pelplińska, która zorganizowała rekolekcje i dbała o nas podczas całego krótkiego pobytu. Mieliśmy okazję zwiedzić klasztor pocysterski, w którego murach zamieszkaliśmy oraz muzeum Diecezji Pelplińskiej z jedynym w Polsce egzemplarzem dwutomowej Biblii Gutenberga w oryginalnej XV-wiecznej oprawie. Od strony duchowej towarzyszył nam, jak zawsze na takich spotkaniach, ks. Aleksander Suchocki z CDOR. Służył nam doświadczeniem, świadectwem i posługą kapłańską.

Tematem OJDOR-u była „**Rola oaz wielkich w strzeżeniu tradycji i charyzmatu oazy**”.

Na wstępie przypomnieliśmy sobie pojęcie oazy wielkiej. Oaza mała, oaza średnia i oaza wielka tworzą razem system oazowy od strony strukturalnej.

Oaza mała to jest grupa kilkuosobowa z animatorem (w DK od 4-7 małżeństw). W niej dokonuje się przeżycie małej wspólnoty, przeżycie Kościoła we wspólnocie.

Oaza średnia natomiast to potocznie oaza rekolekcyjna taka jaką przeżywamy w czasie wakacji lub w czasie dni wspólnoty, składająca się z większej liczby uczestników, z kilku oaz małych.

Oaza wielka to kilka oaz średnich, które znajdują się w pobliżu siebie i reprezentują różne typy oaz we wszystkich stopniach – dzieci bożych, młodzieży i rodzin DK. Dzięki temu oaza wielka jest jednością.

Oaza wielka sama w sobie należy do charyzmatu oazy w pełni.

Podstawowym celem w oazie jest przeżycie Kościoła jako wspólnoty, we wspólnocie. „*Tajemnicą oazy jako charyzmatu jest osiągnięcie pewnej pełni elementów potrzebnych do życia. Jest w niej i modlitwa, i liturgia, i Słowo Boże, i aktywność uczestników, i służba wzajemna, i znoszenie się we wspólnocie, a więc ofiara, i przekazywanie wiedzy. Wszystko to stanowi organiczną całość, pełnię. Jeśli się pominie jeden czy drugi element, to życie albo osłabnie, albo w ogóle zaniknie.*” (ks. F. Blachnicki, Charyzmat oazy, obowiązek jego strzeżenia 1981 r.)

Podczas konferencji i warsztatów dzieliliśmy się trudnościami, które napotykają moderatorzy przy organizacji Oaz Wielkich w czasie letnich rekolekcji, szczególnie na północy kraju. CDOR zadeklarował przygotowanie mapy z miejscami, w których Oazy Wielkie mogą mieć miejsce aby umożliwić i ułatwić realizację charyzmatu jedności i wspólnoty RŚŻ.

Był też czas na dzielenie się życiem w naszych diecezjach, co było bardzo ubogające i inspirujące, i mamy nadzieję, będzie pomocne, by dobrze przygotować i po-

prowadzić wakacyjne oazy.

Następny OJDOR już w lutym, tym razem gospodarzem będzie archidiecezja częstochowska, na którą zapraszamy wszystkich sympatyków i chętnych do posługi w DOR diecezji bydgoskiej.

Elżbieta i Krzysztof Chałubek - DOR diecezji bydgoskiej

Dzień Wspólnoty Diakonii Diecezjalnych Filii Pelplińskiej

Na terenie Wyższego Seminarium Duchownego Diecezji Elbląskiej dnia 5 listopada 2022 roku odbył się Dzień Wspólnoty Diakonii Diecezjalnych (DWDD) filii pelplińskiej.

W skład naszej filii wchodzi następujące diecezje: bydgoska, elbląska, pelplińska, toruńska oraz archidiecezje: gdańska, gnieźnieńska, warmińska.

Obecne na tym wydarzeniu były **diakonie Ruchu Światło-Życie** działające na terenie naszej diecezji. W spotkaniu uczestniczyła: Diakonia Oaz Rekolekcyjnych, Diakonia Muzyczna, Diakonia Liturgiczna, Diakonia Wyzwolenia oraz Diakonia Wychowawcza.

Uroczystość rozpoczęła się tradycyjnie od **zawiązania wspólnoty**, następnie uczestnicy DWDD wysłuchali konferencji, przygotowanej przez pana Jarosława Szydłaka, dotyczącej „Narodowego Programu Trzeźwości”.

Centralnym punktem wydarzenia była **Eucharystia**, której przewodniczył i Słowo Boże wygłosił **ks. Krzysztof Kaoka**- kapłan z diecezji elbląskiej, który nawiązując do Ślubów Jasnogórskich, zauważył, że sam Jezus Chrystus był w macierzyńskiej niewoli Maryi (był Jej poddany). Z tego powodu zachęcał uczestników spotkania do oddania się w „niewolę” Panu Bogu, bo tylko w ten sposób człowiek może być wolny. Kapłan zwrócił również uwagę zebranim, że

prawdziwy przyjaciel musi znać swojego Mistrza, dlatego Jezus musi stać się dla nas nauczycielem i przewodnikiem. Służba w Ruchu Światło-Życie nigdy nie będzie w pełni skuteczna, jeśli w człowieku jest obecna jakaś mamona, coś, co nie pozwala być w pełni służą Bożym.

Po Mszy Św. poszczególne diakonie naszej filii dzieliły się w grupach swoimi doświadczeniami.

W tym czasie odbyło się również **spotkanie kręgu filialnego**, w którym uczestniczyły pary diecezjalne naszej filii.

Dzień Wspólnoty Diakonii Diecezjalnych zakończyły uroczyste **nieszpory**, którym przewodniczył ks. Paweł Rybka. **Moderator Diecezjalny Ruchu Światło-Życie** naszej diecezji w homilii, zachęcał, aby rozważane Słowo Boże nie

było miejscem nadawania własnej interpretacji i tłumaczenia swojej własnej «prywatnej prawdy», ale prawdziwym wsłuchiowaniem się w głos Pana Boga, który chce nas przeprowadzić pośród różnych doświadczeń, nawet i ciemności.

Kolejne DDWD naszej filii odbędzie się **25 marca 2023 r.** Gospodarzem tego wydarzenia będzie Archidiecezja Warmińska.

Już teraz zapraszamy posługujących w diakoniach naszej diecezji na to spotkanie.

**Ks. Paweł Rybka
Agnieszka Zajczkowska
Agnieszka i Rafał Staszewscy**

XVII Oazowy Turniej Piłki Nożnej Halowej o puchar Czcigodnego Sługi Bożego ks. Blachnickiego

W roku 2022 odbyła się XVI edycja turnieju, rozgrywana na raty z powodu śmierci jednego z uczestników.

XVII edycja Oazowego Turnieju Piłki Nożnej Halowej odbędzie się 18 lutego 2023 r. w Bydgoszczy na hali sportowej Zespołu Szkół Katolickich Pomnika Jana Pawła II, przy ul. Nowodworskiej 17. Drużyny będą walczyły o puchar Czcigodnego Sługi Bożego ks. Franciszka Blachnickiego.

Organizatorem turnieju jest Fundacja „Światło-Życie” Ośrodek w Bydgoszczy. Rozgrywki służą nie tylko zabawie i rywalizacji sportowej, ale także są formą integracji naszego Ruchu, abyśmy mogli pokazać, że rodziny z Domowego Kościoła wraz z młodzieżą z Oazy Młodzieżowej potrafią się razem modlić i bawić, ukazując wartości o które zabiegał i troszczył się ks. Franciszek Blachnicki, nasz założyciel, który swoją charyzmą zaraził wielką rzeszę ludzi skupionych w Ruchu Światło Życie.

W tej edycji turnieju **mogą wystąpić drużyny parafialne**: reprezentowane przez Oazę Młodzieżową lub Domowy Kościół, a także połączone siły obu gałęzi Naszego Ruchu pod nazwą **drużyny Ruchu Światło-Życie**. Mogą być też **drużyny diakonijne** reprezentujące daną diakonię. W tej edycji, będzie też możliwość wystawienia **drużyny z rejonu**. Mamy także nadzieję, że wzorem lat ubiegłych **klerycy** z naszego seminarium (uczący się w Poznaniu) także będą reprezentowani.

Tak jak co roku walczymy o puchary i medale, oraz o złotą wuwuzelę dla najlepiej zorganizowanej grupy kibiców.

Zgłoszenia do turnieju prosimy nadsyłać na maila kochasr@o2.pl lub tel.

609 632 825, do dnia 10 lutego 2023 r. Na stronie www.dk.bydgoszcz.pl będzie do pobrania formularz zgłoszeniowy i regulamin turnieju.

Dorota i Ryszard Kochańscy

Symposium: „Wolność – darem i wyzwaniem”

„Wolność – darem i wyzwaniem” to temat sympozjum zorganizowanego przez Krucjatę Wyzwolenia Człowieka, bydgoski Ośrodek Fundacji Światło-Życie oraz Wojewodę Kujawsko-Pomorskiego. 26 października 2022 roku, w auli Urzędu Wojewódzkiego w Bydgoszczy zgromadziło się około 200 osób, głównie uczniów bydgoskich szkół branżowych i średnich, wraz z nauczycielami i wychowawcami. Celem sympozjum było przedstawienie aktualnej sytuacji związanej w pogłębiającym się zjawiskiem uzależnienia od alkoholu i zauważalnym znaczącym obniżeniem wieku sięgania młodzieży po używki, jak również połączenie sił różnych instytucji i środowisk, które w jakikolwiek sposób troszczą się o młodzież i wspierają procesy wychowawcze. Wolność – która była tematem wiodącym, to jak zaznaczył we wprowadzeniu **ksiądz biskup Krzysztof Włodarczyk** przede wszystkim odpowiedzialność, a nie „róbta co chceta”. Młodzież

z zainteresowaniem wystuchała prezentacji pełnomocnik wojewody kujawsko-pomorskiego ds. rodziny pani **Grażyny Szabelskiej**, która wskazała na niszczące dla rodzin skutki nieograniczonego dostępu do alkoholu, co wprost przekłada się na wzrost uzależnień i związanych z tym dramatów rodzinnych. Bardzo cennym, w opinii m.in. młodzieży klasy, której jestem wychowawcą, był wykład **ks. Wojciecha Ignasiaka**, dyrektora Ośrodka Profilaktyczno-Szkoleniowego Fundacji ŚwiatłoŻycie im. ks. Franciszka Blachnickiego w Katowicach. Ksiądz Wojciech poruszył w swoim wystąpieniu, ubogaconym praktycznymi przykładami z codziennej działalności – temat wychowania człowieka zintegrowanego, jako fundamentu właściwej pojmowanej wolności. Młodzi ludzie bardzo cenią sobie autentyczny przekaz wynikający z wewnętrznego przekonania o słuszności i celowości podejmowania nawet bardzo trudnych działań, a w tym konkretnym przypadku pomocy ludziom w podniesieniu się z alkoholowego upadku. Warsztaty **Przemysława Gorzelaka**, psychologa z Kliniki Psychiatrii Szpitala Uniwersyteckiego im. Jurasza w Bydgoszczy wywarły bardzo duże wrażenie na uczestnikach sympozjum. „Loteria uzależnień” – przedstawiona w formie warsztatu, w której uczestniczyła liczna grupa młodzieży znacząco zapisała się w pamięci chłopaków z Budowlanki, gdyż uświadomili sobie, że doświadczeniem każdego czło-

wieka może być uzależnienie, jeśli nie będzie właściwie korzystał z wolności. Szczególnie pozytywnym przeżyciem, również dla mnie jako wychowawcy był fakt, iż część mojej klasy, realizująca z własnej inicjatywy projekt badawczy dotyczący uzależnień nastolatków od różnych używek, podejmowała rozmowy kulturalne zarówno z uczestnikami sympozjum, jaki i prowadzącymi, nawiązując kontakty i czerpiąc jeszcze obszerniejszą wiedzę w zakresie uzależnień bezpośrednio u źródła - od praktyków. Swego rodzaju uwieńczeniem sympozjum było świadectwo życia i podzielenie się odrobiną swojej twórczości artystycznej, przedstawione przez **Macieja Białkę, rapera** i prezesa Fundacji „**Dobro się niesie**”.

Dziękuję organizatorom, w imieniu przede wszystkim młodzieży, szczególnie w imieniu II klasy Technikum Budowlanego za podjęcie tego trudnego, a jednocześnie bardzo ważnego dla nas wszystkich tematu. Działania takie, nie tylko w ocenie nas wychowawców, ale także samej młodzieży należy upowszechniać poszerzając obszar oddziaływania i włączając w te dzieła również młodych ludzi, którzy dostrzegają te problemy i pragną się z nimi zmierzyć. **Dziękujemy za otwartość, możliwość uczestnictwa w sympozjum, spotkania z ciekawymi ludźmi**, praktykami w swojej działalności, wszystkie rozmowy, kontakty i za poświęcony czas.

**Mariusz Odjas – wychowawca wraz klasą IIC
Technikum Budowlanego w Bydgoszczy.**

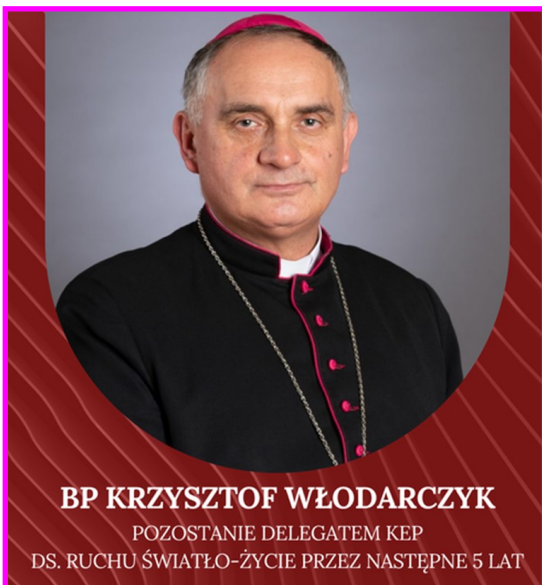
Podczas 393. Zebrania Plenarnego Konferencji Episkopatu Polski, które odbywało się w Kamieniu Śląskim, **Ks. Bp Krzysztof Włodarczyk** został ponownie **wybrany Delegatem ds. Ruchu Światło-Życie**.

„Charyzmat zainicjowany przez służbę Bożego ks. Franciszka Blachnickiego jest częścią fundamentu mojej posługi biskupiej”

– powiedział bp Krzysztof Włodarczyk.

za serwisem [ekai](http://ekai.pl)

Foto: www.oaza.pl

BP KRZYSZTOF WŁODARCZYK

POZOSTANIE DELEGATEM KEP

DS. RUCHU ŚWIATŁO-ŻYCIE PRZEZ NASTĘPNE 5 LAT

Rekolekcje dla Par Rejonowych - Gniezno, 7-9.10.2022 r.

W dniach 7-9 października 2022 r. w Centrum Edukacyjno-Formacyjnym w Gnieźnie odbyły się rekolekcje dla par rejonowych Domowego Kościoła. Rekolekcje prowadzili **Dorota i Jacek Skowrońscy**, pod czujnym okiem **ks. Huberta Wiśniewskiego**. Do Gniezna w październikowe popołudnie przybyło 20 małżeństw m. in. z archidiecezji bydgoskiej, gdańskiej, gnieźnieńskiej, warmińskiej, elbląskiej, pelplińskiej, toruńskiej, zielonogórsko-gorzowskiej oraz z dalekiego Sztokholmu.

Celem naszego wspólnego spotkania było spojrzenie na podjętą posługę jako odpowiedzialność za zachowanie charyzmatu i jedności Domowego Kościoła w ramach Ruchu Światło-Życie, za formację i sprawy organizacyjne naszych kręgów. Tym, co zabraliśmy w sercu ze sobą z tego czasu jest przeświadczenie, że podejmowana przez nas służba na rzecz innych małżeństw formujących się w Domowym Kościele,

oprócz trudu, może dawać wiele radości, jeśli tylko jest zakorzeniona w Jezusie Chrystusie. Natomiast różnorodność sytuacji, z którymi się spotkamy wśród powierzonych sobie mał-

żeństw pozwoli na przetestowanie praktyki towarzyszenia, do której zachęca papież Franciszek.

Berenika i Radosław Medziński

Świadeństwo z rekolekcji w Swarzewie

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus!

Mam 43 lata, jestem mężem od 15 lat, ojcem trzech synów. Od pięciu lat formuję się w ruchu oazowym w Domowym Kościele. Na jednym z pierwszych spotkań na rekolekcjach ewangelizacyjnych w Swarzewie ksiądz moderator zapytał: *-Po co i dlaczego tu przyjechałeś?* Pomyślałem sobie: *Jak ja trafiłem na rekolekcje ewangelizacyjne dla małżeństw Diecezji Bydgoskiej?*

Zacząło się od tego, że szukałem rekolekcji formacyjnych Oazy Rodzin II° w górach a zapisałem się z rodziną na rekolekcje ewangelizacyjne nad morzem w Swarzewie.

Uświadomiłem sobie, że to nie przypadek, że to Trzecia Osoba Trójcy Świętej, Duch Święty działa w naszym życiu. To na tych rekolekcjach zrozumiałem, że zbyt mało modliłem się do Ducha Świętego. Zbyt mało prosiłem Ducha Świętego o rozeznanie w moim życiu zawodowym i rodzinnym. Uświadomiłem sobie, że zbyt mało polegałem na samym sobie, że wiele moich decyzji nie było „przegadanych” z Duchem Świętym. Ten mały krok w tył w mojej formacji rekolekcyjnej stał się krokiem w przód do Boga. Na celebracji wieczornej wyrzekłem się wszystkich swoich bożków, zniewoleń, złych przyzwyczajęń paląc je w symbolicznym ogniu, ponownie wyznając, że tylko Jezus jest moim Panem i Zbawicielem. Na modlitwie wstawienniczej poprosiłem o modlitwę aby Pan Jezus zabrał to wszystko co mnie oddala od Niego. Dostałem wtedy Słowo Boże z Księgi Ezechiela o powrocie chwały Pana do świątyni. Było to pozytywne ale trudne słowo dla mnie i początkowo nie mogłem zrozumieć co Pan Bóg mówi przez to do mnie. Dopiero z czasem pojąłem, że tą świątynią w moim przypadku jest moje małżeństwo, że to przez sakrament małżeństwa sam Bóg uczynił nasze małżeństwo swoją świątynią. Uświadomiłem sobie, że niestety przez swoje zachowanie brak cierpliwości brak umiejętności radzenia sobie z emocjami często bezczęściłem tą świątynię Bożą jaką jest małżeństwo, rodzina. Ufam, że to się stało, że Bóg zabrał to co złe we mnie, że chwała Pana wróciła do mojej rodziny. Bóg jest miłością. Każdy człowiek jest Świątynią Ducha Świętego, którego otrzymaliśmy na chrzcie a ja poczułem, że moja miłość do żony na nowo się narodziła, nabrała świeżości. Mam więcej cierpliwości do dzieci. Wiedziałem, że moja żona lubi się przytulać ale nie umiałem tego robić do tej pory. Dopiero na rekolekcjach nauczyłem się ją przytulać. Widzę, że daje to jej, ale i mi - wiele radości i pokoju. Mam wrażenie, że to się stało przez tzw. „tunel miłości”, w którym usłyszałem Słowo Boże kierowane do mnie i poczułem jak Pan Jezus bierze mnie w objęcia i przytula. Miałem trudne dzieciństwo i nie byłem nauczony miłości i jej okazywania. Ciągnie się to za mną do tej pory. Modlę się do Ducha Świętego i ufam Bogu, że owoce tych rekolekcji pozostaną ze mną do końca moich dni na tej ziemi. Chwała Panu!

Paweł Krawczyk, Winnica, 07.07.2022 r.

Rękolekcje Ewangelizacyjne (Kerygmat) w drodze do Medjugorje pt.: „Z Maryją szukam fundamentów wiary”

Przez 9 dni, we wrześniu 2022 mieliśmy wielką radość z uczestniczenia w Rekolekcjach Ewangelizacyjnych dla małżeństw „Z Maryją szukam fundamentów wiary”.

Pierwszy raz przeżywaliśmy rekolekcje w drodze i to jakiej – do naszej Mamy w Medjugorje, a w tym miejscu Jej imię to... Królowa Pokoju! Podczas tej drogi Wiktor i Jola Stromscy z Domowego Kościoła Diecezji Bydgoskiej oraz ksiądz Marek Borowski, przybliżali nam prawdy wiary zawarte w Kerygmacie.

Podróżowaliśmy autokarem: 2 dni do Medjugorje (z postojem w Wiedniu i Mszą św. na Kahlenbergu w przeddzień 339. rocznicy zwycięstwa Jana III Sobieskiego nad Turkami, także zwiedzaniem Splitu), 4 dni w Medjugorje i okolicach

(Eucharystia, Adoracja Pana Jezusa, Adoracja Krzyża Św. na placu przy kościele Św. Jakuba, rozważania różańcowe na Górze Podbrdo, Droga Krzyżowa na Križevac, Mostar, Tihaljina, wodospady Kravica), 3 dni powrotu do domu przez Dubrovnik, Vepric (chorwackie Lourdes), Jeziora Plitwickie, Ludbreg (miejsce Cudu Eucharystycznego).

Podziwiając piękno Bałkanów, szybko stworzyliśmy wspólnotę. Było nas 24 małżeństwa, z różnych stron Polski, z różnym stażem zarówno małżeńskim jak i w DK.

Każdy dzień zaczynaliśmy bardzo wcześnie, żartując, że „każdy śpi ile chce”... (byleby zdążył na zbiórkę). Program rekolekcji był bardzo bogaty, ale został w całości zrealizowany dzięki wspaniałej organizacji Wiktora i wspierającej go żony Joli. Był czas na wspólną modlitwę (Eucharystia, Jutrznia, Godzinki, Koronka, Różaniec), konferencje Księdza Marka, dzielenie się w kręgach, dialog małżeński, ale i zwykłe rozmowy, śpiew (tu ukłon w stronę Marioli i Piotra), zwiedzanie nowych miejsc i podziwianie pięknych krajobrazów Bałkanów a nawet krótką kąpiel przy wodospadach Kravica czy w Adriatyku.

Czuliśmy się dosłownie jak na oazie. Oderwani od codzienności, słuchając konferencji ks.Marka a następnie pracując w kręgach zgłębiliśmy VI Prawd Wiary zawartych w Kerygmacie:

1. Bóg mnie kocha osobiście i bezwarunkowo! Bóg stworzył człowieka z miłości, by żyć z nim w jedności przez całą wieczność – to Jego plan!
2. człowiek jest grzeszny - człowiek zwątpił w tę Bożą Miłość, sprzeniewierzył się woli Bożej i zgrzeszył, zrywając tym samym łączność z Bogiem. Powstała „przepaść” między człowiekiem a Bogiem oraz zostały „skażone” relacje między ludźmi (osobiście najbardziej utkwiała nam myśl, że wszystko co mamy jest od Boga, jedynie grzech i marność są nasze).
3. Jezus Chrystus jest moim Zbawicielem – Mimo, iż człowiek zwątpił w miłość Boga, to Bóg nie zrezygnował ze swego planu... Dlatego zesłał na świat swego Syna, by ponownie doprowadzić człowieka do przyjęcia Bożego planu. Jezus przez swoją śmierć na krzyżu złożył Bogu doskonałą ofiarę, której nie trzeba już powtórzać. Dzięki niej Chrystus niejako w zastępstwie każdego z nas przebłagał Boga, i przez swoje zmartwychwstanie przywrócił każdemu możliwość powrotu do jedności z Nim.

Wiktor określił taki obraz, że dzięki swojej ofierze Chrystus - nad wspomnianą ‘przepaścią’ oddzielającą nas od Boga - przerzucił „kładkę” a jest nią Jego Krzyż!

4. By przedostać się na drugą stronę, czyli do Boga - wystarczy, że na tę „kładkę” wejdę i będę nią kroczyć, czyli uznam Jego Krzyż za swoją Drogę... A to się stanie tylko wtedy, gdy **osobiście przyjmę Jezusa za swego Pana!** W Mostarze, w kościele oo.Franciszkanów każdy z nas mógł ponowić deklarację uznania, że ‘Jezus jest Panem jego życia’, dzięki czemu każdy z nas ma szansę dostąpić życia z Bogiem i to przez całą wieczność.

Te cztery Prawdy życia duchowego będące fundamentem wiary każdego Chrześci-

janina można uzupełnić o:

5. przyjęcie darów Ducha Świętego, by się na tej drodze-*kładce* utrzymywać...

6. wejście we wspólnotę, która na tej drodze będzie nas wspierać i umacniać.

Wszystkich nas na tej drodze jednoczy Duch Święty.

Rekolekcje uzupełnione były również o odnowienie przyrzeczeń małżeńskich i ... oczywiście wesele z tańcami i tortem zasponsorowanym przez księdza Artura – gospodarza z Polskiego Domu Pielgrzyma w Medjugorie, gdzie najdłużej gościliśmy.

Te 9 dni minęło bardzo szybko ... zbyt szybko, co w drodze powrotnej potwierdzali wszyscy uczestnicy dając świadectwo tego jak przeżyli rekolekcje.

Na koniec trochę prywaty. W czasie rekolekcji, Ani „stuknęło” 50 lat. Czas podsumowania jakiegoś etapu w życiu. Dziękujemy Joli, która składając życzenia przypominała, że Bóg przygotował dla nas piękne rzeczy. Takie właśnie były te rekolekcje w drodze – pełne różnych doznań a nade wszystko piękne dla ducha!

***Anna i Robert Popławscy, archidiecezja warszawska
DK Młochów, II krąg, rejon Pruszków***

Śladem męczeńskiej drogi ks. Jerzego

Pierwsza niedziela października. Bydgoszcz, kościół pod wezwaniem Świętych Polskich Braci Męczenników. Tutejsi parafianie, zdążający statecznym krokiem na poranną Mszę św. ze zdziwieniem patrzą na grupki dzieci, młodzieży i dorosłych, wkraczających do świątyni w... strojach sportowych. Gwoli ścisłości wypada dodać, że to zdziwienie z roku na rok jest coraz mniejsze, bo wiadomo: październik to miesiąc pamięci o błogosławionym ks. Popiełuszcze, a sportowcy, którzy zamiast w odświętnych strojach paradują po kościele w koszulkach termoaktywnych, spodenkach różnej długości, dresach i butach biegowych to uczestnicy do rocznego biegu poświęconego pamięci ks. Jerzego.

Stąd wyruszył w ostatnią drogę...

19 października 1984 r. to tutaj rozpoczęła się droga krzyżowa kapelana „Solidarności”. Ks. Jerzy sprawował tu ostatnią w swoim życiu Eucharystię, a po niej, podczas modlitwy różańcowej wygłosił rozważania stanowiące kwintesencję jego nauczania, swego rodzaju testament, podsumowujący jego ludzką i kapłańską drogę. Dalszy ciąg – choć nie wszystko – znamy: powrót samochodem do Warszawy, zatrzymanie w Górsku przez funkcjonariuszy Służby Bezpieczeństwa, porwanie, tortury, męczeńska śmierć, wrzucenie zmasakrowanych zwłok do Wisły na włocławskiej tamie. I tak oto bydgoska parafia Polskich Braci Męczenników zapisała się na trwałe w najnowszej historii Polski...

Najpierw była sztafeta

Gdy kilka lat po tej zbrodni upadł w Polsce komunizm, w grodzie nad Brdą zrodził się pomysł, aby ostatnią drogę ks. Jerzego upamiętnić poprzez wydarzenie o charakterze religijno-sportowym. I tak w 1992 r. odbyła się pierwsza edycja Sztafetowego Biegu Szlakiem Męczeńskiej Drogi Księdza Jerzego Popiełuszki. Jego trasa

prowadziła z Bydgoszczy aż na tamę we Włocławku. Pomysłodawcą i pierwszym organizatorem był nieżyjący już Eugeniusz Połtyn – prezes Towarzystwa Krzewienia Kultury Fizycznej „Orzeł”. Kilka lat później organizację biegu wsparł Zarząd Regionu Bydgoskiego NSZZ „Solidarność”, a rolę koordynatora biegu przejął Ryszard Sieradzki.

Począwszy od 2000 roku w biegu bierze udział również młodzież szkolna. Impreza przestała mieć zasięg czysto lokalny: coraz częściej dołączali do niej drużyny z innych regionów Polski. W 2014 roku do grona organizatorów dołączyła Fundacja Światło-Życie, a dwa lata później zapadła decyzja o zmianie trasy; od tej pory wiedzie ona z Bydgoszczy do Górska, natomiast dla chętnych pojawiła się możliwość pokonania jej w całości. Aktualnie długość biegu to 42,2 km, a zatem królewski dystans – maraton.

Zanim zabrzmi wystrzał startera...

Po tej historycznej dygresji wracamy do kościoła Świętych Polskich Braci Męczenników, gdzie właśnie kończy się niedzielna Msza św. Sportowcy czynią ostatnie przygotowania przed biegiem, po czym zbierają się na placu przed świątynią, by wziąć udział w krótkiej ceremonii otwarcia zawodów. Przez chwilę jest patetycznie (oficjalne przemówienia, złożenie kwiatów pod obeliskiem, słowo miejscowego proboszcza), następnie rzeczowo (uwagi porządkowe ze strony Tomka Białkowskiego, który poprowadzi bieg i przypilnuje tempa), a potem już pozostaje tylko czekać na start.

Gotowi? - Start!

Jest 10.30, kiedy ruszamy w drogę. Maratończycy od razu „na nogach” (i tak już pozostanie do samej mety), zaś członkowie sztafet – zależnie od przydzielonej zmiany – albo biegną, albo... wsiadają do autokarów, by podjechać na

miejsce, w którym wybiegną na trasę. Przed nami około 4 godzin i 15 minut biegu. Czas jest znany z góry, gdyż bieg ku czci ks. Jerzego nie ma charakteru rywalizacji: wszyscy biegną w jednym tempie (w żargonie biegaczy „sześć na kilometr”, co oznacza, że pokonanie każdego tysiąca metrów zajmie mniej więcej 6 minut). Bieg jest w pełni zabezpieczony; policjanci troszczą się o bezpieczeństwo na bydgoskich ulicach, a potem po drodze krajowej nr 80, zaś załoga karetki spełnia podwójną rolę: w razie potrzeby służy pomocą medyczną, natomiast w praktyce jej rola ogranicza się do pilnowania, aby żaden z biegaczy nie został zanadto w tyle.

Od słupka do słupka

Jednorazowo kolumna biegaczy liczy plus minus 50 osób: gronu maratończyków dotrzymują kroku członkowie sztafet, którym przypadła pierwsza zmiana. Stawkę uzupełniają rowerzyści-wolontariusze, rozwożący na trasie wodę. Jak co roku, oczy biegaczy kierują się ku niebu, sprawdzając, czego można się

spodziewać po pogodzie (zazwyczaj październikowa aura jest co roku łaskawa i słońce przeważa nad deszczem). I oto osiągamy pierwszy kilometr, o czym informuje nas słupek – jeden z czterdziestu dwóch, które minimy na trasie. Na słupku oprócz informacji o przebytych dystansach cytaty – fragment wypowiedzi ks. Popiełuszki. Słowa o prawdzie, wolności, poszanowaniu godności człowieka, wolności od nienawiści – nogi szur-szur, a w głowie i sercu gonitwa myśli, zaduma nad tym, o co w beznadziei stanu wojennego upominał się ks. Jerzy. Przez głowę przemyka myśl, że obaliliśmy komunizm i... nic się nie zmieniło. O prawdę, wolność i godność nadal trzeba się upominać. Prawdziwe rekolekcje w biegu.

Za nami osiedle Wyżyny, przed nami – Fordon. Przedtem jednak następuje „zmiana warty” w sztafetach i mamy pierwszy bufet. Wolontariusze (w tym wiele dzieci pod opieką dorosłych) podają kubki z wodą, można też się wzmocnić kawałkiem banana, czekolady lub kostką cukru. Powoli zbliżamy się do mostu w Fordonie, a to oznacza, że po pierwsze skończy się miejski odcinek biegu, a po

drugie – znajdziemy się na terenie diecezji toruńskiej.

Na zmęczenie... modlitwa

Czas biegu umilają rozmowy. Wielu uczestników to starzy bywalcy, znający się nawzajem zarówno z poprzednich

edycji, jak i z innych zawodów. Co jakiś czas jednak wszyscy milkną, bo pora na modlitwę. Tradycją biegu jest różaniec – rozważanie tajemnic bolesnych. Krótki

wstęp – słowa ks. Jerzego, po czym dalszy rytm biegu wyznaczają „zdrowaśki”. Modlitwa pozwala zapomnieć o narastającym z każdym kilometrem zmęczeniu. To kolejny element tej rekolekcyjnej układanki, jaką jest bieg upamiętniający ks. Popiełuszkę.

W dobrych zawodach wystąpiliśmy...

Czarnowo, Toporzysko, Zławień Wielka, Pędzewo; na tabliczkach pojawiają się napisy: 25, 30, 35 kilometrów. Sztafety co kilka kilometrów dokonują sprawnych zmian, zaś maratończycy z coraz większym utęsknieniem wyczekują tablicy z napisem „Górsz”. I wreszcie jest! To znak, że do mety pozostało już niewiele. Jeszcze kilka zakrętów i zziębnięci dobiegamy do miejsca, w którym ks. Jerzy został porwany przez esbeków. Mijamy pomnik, tu nieco wcześniej delegacje i część biegaczy zatrzymała się na modlitwę, złożyła kwiaty i zapaliła znicze, po czym na pobliskim parkingu czeka aby włączyć się w bieg. Z autokarów wysypują się pozostali uczestnicy i ostatnie dwa kilometry pokonujemy wspólnie. Na metę przy Centrum Edukacji Młodzieży w Górsku wpada kolorowy tłum biegaczy. A tu... czeka już na nich obiad, kawa i coś słodkiego – wszystko to „wyczarowane” przez ekipę wolontariuszy pod wodzą „dobrych duchów” tej imprezy, między innymi Reginy i Marka Piątkowskich. Po posiłku „wisienka na torcie” – każdy uczestnik odbiera pamiątkowy medal, dla drużyn są okazałe puchary.

W dobrych zawodach wystąpiliśmy, bieg ukończyliśmy. Teraz pozostaje tylko ustrzec wiary – na wzór ks. Jerzego. Do zobaczenia za rok!

Tomasz Strużanowski

Foto: Regina i Mark Piątkowsky

Rekolekcje 2023

Data	Miejsce	Temat
05 - 09.02.	Bańska Wyżna	ORAR II ^o (ferie zimowe)
Wakacje letnie:		
03 - 07.07.	Biały Dunajec	ORAR I ^o
09 - 13.07.	Biały Dunajec	ORAR II ^o
14 - 30.07.	Biały Dunajec	OAZA I ^o
14 - 30.07.	Bańska Wyżna	OAZA II ^o
04 - 20.08.	Stasikówka	OAZA III ^o
04 - 20.08.	Swarzewo	OAZA I ^o
24.06 - 01.07.	Swarzewo	R. Ewangelizacyjne
10 - 18.07.	Medjugorje	R. Ewangelizacyjne
24.06 - 01.07.	Biały Dunajec	„Wychowanie dzieci w oparciu o główne prawdy wiary”
02 - 08.07.	Spała	„Dialog”
08 - 13.08.	Spała	„Nam nie wolno w miejscu stać”
30.06 - 09.07.	Białogóra	„Modlitwa, taniec oraz inne ćwiczenia pogłębiające jedność małżeńską”
18 - 27.08.	Kodeń	„Ze Św. Michałem Archaniołem o wychowaniu, zagrożeniach i rozeznawaniu duchowym w rodzinie”

Kalendarium:

Data	Wydarzenie	Miejsce
07 grudnia 2022 r.	Wigilia Uroczystości Niepokalanego Poczęcia NMP - Uroczystość Patronalna Ruchu Światło-Życie	Katedra w Bydgoszczy
08 grudnia	Niepokalane Poczęcie NMP - Uroczystość Patronalna Ruchu Światło-Życie	Górka Klasztorna
30 grudnia	Święto Świętej Rodziny - Uroczystość Patronalna Domowego Kościoła	
Rok 2023:		
06 stycznia 2023 r.	Orszak Trzech Króli	Bydgoszcz - ulicami miasta
08 stycznia	Niedziela Chrztu Pańskiego - Patronalne Święto Moderatorów Ruchu Ś-Ż.	
13-15 stycznia	Spotkanie Odpowiedzialnych Domowego Kościoła	Częstochowa
18 lutego	Oazowy Turniej Piłki Nożnej	Bydgoszcz
24 - 26 lutego	Kongregacja Ruchu Światło-Życie	Jasna Góra
05 marca	Wielkopostny Dzień Wspólnoty	Parafia MB Królowej Męczenników w Bydgoszczy
18 marca	Krąg diecezjalny	Bydgoszcz
25 marca	Dzień Wspólnoty Diakonii Diecezjalnych (DWDD) + spotkanie filialne	Olsztyn

Ponadto:

- 1) 27 każdego miesiąca w parafii O. Jezuitów oraz parafii św. Mateusza jest Msza Św. O rychłą beatyfikację czcigodnego SB. Ks. F. Blachnickiego
- 2) W każdy trzeci poniedziałek m-ca Msza Św. KWC o godz. 18.00 w parafii Św. Krzyża przy ul. Zaświat w Bydgoszczy.

RODZINKA

biuletyn Domowego Kościoła, gałęzi rodzinnej Ruchu Światło-Życie diecezji bydgoskiej

Zespół redakcyjny:

A. R. Staszewscy , B. M. Gorzelak

strona [www: dk.bydgoszcz.pl](http://www.dk.bydgoszcz.pl)

Kontakt: rodzinka.dk@gmail.com